

ה"ט 40682/11/21 - עלי חבקה נגד שאדי חמדאן

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 40682-11-21 חבקה נ' חמדאן
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה
המבקש עלי חבקה
נגד
המשיב שאדי חמדאן

החלטה

מבוא

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

במועד הגשת הבקשה לא ניתן צו במעמד צד אחד והיום התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

המבקש טוען כי קיים סכסוך משנת 2018 וכי מאז המשיב, בהזדמנויות שונות מביט לעברו באופן שהוגדר על ידו "מאיים", עושה כלפיו תנועות מגונות, מקלל אותו ושולח לו הודעות באמצעות הפייסבוק.

בדיון היום הרחיב המבקש את טענותיו ביחס לרקע הנטען לסכסוך משנת 2018 שלא מצאתי לציין מחמת צנעת הפרט וכן הועלתה טענה לגבי אירוע נוסף שלא בא זכרו בבקשה.

המשיב טוען כי הוא אמנם מסתובב בכפר ומפעם פעם רואה את המבקש או מסתכל לעברו אך אין בכוונתו לאיים או להקיט וכי הוא אינו מקלל או עושה תנועות מגונות.

עוד טען המשיב כי אינו שולח הודעות למשיב וכי התכתובת שהציג המבקש לא נשלחה על ידו.

המשיב טוען כי לא אירעה הטרדה מאיימת בעבר ולא תתקיים כזו בעתיד.

פרט לצדדים לבקשה לא הובאו עדים או ראיות נוספות.

לאחר שעיניתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להידחות.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

לא עלה בידי המבקש לבסס באופן הנדרש את היסודות הנדרשים לביסוס קביעה בדבר הטרדה מאיימת כמשמעה בדין. עם כל הכבוד הראוי, טענות בדבר קללות או תנועות מגונות, אינן בסיס לצו למניעת הטרדה מאיימת ולא ברור מדוע מצא המבקש לנקוט בהליך זה.

טענותיו של המבקש לגבי הרקע לסכסוך אינן רלבנטיות לבקשה שבפניי ולא מצאתי להידרש אליהן.

טענותיו לגבי אירוע דריסה נטען של בנו - לא הועלו בבקשה, נטענו בעלמא מבלי שהמבקש בעצמו יודע לבסס את טענותיו בהקשר זה אלא מעלה השערה בלבד.

לעניין הפירסומים בפייסבוק - מרבית התכתובות שהציג המבקש, אינן מצביעות על המשיב והתכתובת היחידה הקשורה למשיב, גם היא איננה מבססת הטרדה מאיימת.

לעניין הטענות ביחס למבטים "מאיימים" הרי שאין בידי בית המשפט לפרש מבטים כאלה ואחרים כ"מאיימים" ולא הוצגו כל ראיות בעניין מכלול הטענות להן טוען המבקש.

בשים לב לכך שהמשיב טען כי לא הטריד בעבר ואין לו כוונה לעשות כן בעתיד הרי שממילא לא מתקיים גם היסוד הצופה פני עתיד הנדרש על פי הדין ועל כן דין הבקשה להידחות.

סוף דבר

הבקשה נדחת.

לאחר ששקלתי בדבר ובשים לב לאופי ההליך - אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשפ"ב, 23 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.